

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 1, art. 81 ust. 3, art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i ust 3 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 2081 ze zmianami), zwanej dalej „ustawą OOS”,
- § 2 ust 1 pkt 51) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 roku, poz. 71),
- art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 2096 ze zmianami),

po rozpatrzeniu wniosku: Pana Marcina Tomaszewskiego, zam. Dziewoklucz 52, 64-840 Budzyń, którego reprezentuje Pan Eugeniusz Koczorowski, Os. Zielone 39, 64-840 Budzyń i radca prawny Pan Jakub Pliszka, ul. Legnicka 57W/18, 54-203 Wrocław, dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko pn. „budowa budynków inwentarskich wraz z infrastrukturą towarzyszącą, do rozrodu i chowu trzody chlewnej o obsadzie stada 569DJP”, na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 117/1, 117/2, 117/3, obręb Zbyszewice, Gmina Margonin.

orzekam

odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację inwestycji polegającej na „budowie budynków inwentarskich wraz z infrastrukturą towarzyszącą, do rozrodu i chowu trzody chlewnej o obsadzie stada 569DJP”, na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 117/1, 117/2, 117/3 obręb Zbyszewice.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 27/9/2017 roku (data wpływu do UMIG Margonin 18/10/2017 roku) Pan Marcin Tomaszewski, zam. Dziewoklucz 52, 64-840 Budzyń, reprezentowany przez Pana Eugeniusza Koczorowskiego Os. Zielone 39, 64-840 Budzyń, wystąpił o wydanie decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko pn. „budowa budynków inwentarskich wraz z infrastrukturą towarzyszącą, do rozrodu i chowu trzody chlewnej o obsadzie stada 569DJP”, na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym: 117/1, 117/2, 117/3 obręb Zbyszewice.

Pismem z dnia 24/10/2017 roku wnioskodawca został wezwany do usunięcia braków formalnych. Uzupełnienie zostało dokonane dnia 14/11/2017 roku.

Mając na uwadze komplet wymaganych prawem dokumentów, Burmistrz Miasta i Gminy Margonin dnia 4/12/2017 roku zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Urzędu Miasta i Gminy Margonin w Biuletynie Informacji Publicznej, na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu i Urzędu Gminy Budzyń (ze względu na lokalizację inwestycji w bezpośrednim sąsiedztwie Gminy Budzyń) oraz w miejscu prowadzenia inwestycji tj. we wsi Zbyszewice. Jednocześnie poinformowano strony o możliwości składania uwag i wniosków dotyczących inwestycji, wskazując 7 dniowy (w przypadku zawiadomień indywidualnych) i 14 dniowy (w przypadku zbiorczych obwieszczeń o inwestycji) termin na ich wniesienie.

Planowana inwestycja należy do przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 roku, poz. 71), a więc ocena jej oddziaływania na środowisko jest wymagana obligatoryjnie. Stąd też do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach załączony został raport o oddziaływaniu na środowisko.

W ramach przedmiotowego przedsięwzięcia planuje się budowę 5 obiektów inwentarskich (od A do E) o powierzchni zabudowy każdego budynku do 1341,25 m², w których prowadzona będzie hodowla i chów prosiąt do warchlaków w systemie bezściółkowym. Budynki będą ze sobą połączone gankiem komunikacyjnym, którym następować będzie również przemieszczanie zwierząt w obrębie sektorów. Łączna maksymalna obsada na terenie fermy nie będzie przekraczać 569 DJP. Stan średnioroczny na terenie fermy będzie kształtować się następująco: knury 5 szt., lochy 735 szt., prosięta 2 625 szt., warchlaki 3675 szt. W poszczególnych sektorach i komorach będą utrzymywane różne grupy wiekowe zwierząt. Ferma funkcjonować będzie w cyklu tygodniowym, gdzie następować będzie kolejne wyproszenie grypy technologicznej loch. Cykl produkcyjny loch trwać będzie ok. 147 dni. W związku z planowanymi założeniami, tj. utrzymanie loch w grupach technologicznych i utrzymywanie ich na zasadzie całe komory pełne całe komory puste konieczne jest zapewnienie stanowisk rezerwowych. Przewidziane rezerwowe miejsca w sektorze krycia, sektorze porodowym, loch luźnych oraz odchowalni muszą być zapewnione ze względów, na które Inwestor nie ma wpływu tj. choroba grupy, problem z nasieniem, brak zapłodnienia kilku loch bądź całej grupy i koniecznością powtórzenia zapłodnienia. Ponadto wolne miejsce potrzebne jest podczas przegania zwierząt między sektorami, gdyż zwierzęta nie mogą czekać na korytarzu komunikacyjnym na miejsca, w które mają trafić. Inwestor w uzupełnieniu zadeklarował, iż nie będzie utrzymywał więcej sztuk trzody chlewnej niż zadeklarował w raporcie. Ze względu jednak na to, iż liczba stanowisk dla macior w budynkach przekracza 750 szt., Inwestor w uzupełnieniu do raportu wykonał wszelkie obliczenia w oparciu o maksymalną wielkość obsady wynikającą z ww. rozporządzenia w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej. W ramach realizacji przedsięwzięcia zostaną wykonane: szczelne wanny (kanały) gnojowicowe pod rusztami w planowanych budynkach, a także pozostałe elementy wyposażenia fermy w postaci: zewnętrznego, szczelnego i zamkniętego zbiornika na gnojovicę oraz 10 silosów na paszę. Na jednej z działek inwestycyjnych znajduje się budynek mieszkalny przewidziany do rozbiórki. Pozostałe tereny stanowią grunty orne i drogi dojazdowe.

Na terenie planowanego przedsięwzięcia nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Margonin, zatwierdzonym uchwałą Nr VIII/87/2015 Rady Miasta i Gminy Margonin z dnia 21 maja 2015 roku w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Margonin, działki stanowią tereny zielone z zakazem zabudowy kubaturowej a w obrębie istniejących zabudowań stanowią teren zabudowy mieszkaniowej.

W związku z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania, dnia 18/12/2017 roku wpłynęło pismo - protest mieszkańców wsi Zbyszewice, Klaudia, Witkowice przeciwko lokalizacji przedsięwzięcia. W złożonym piśmie mieszkańcy podkreślali, że realizacja inwestycji w tak dużej skali wpłynie negatywnie na ich komfort życia: nieprzyjemny zapach, hałas, zwiększony ruch pojazdów, zniszczenie istniejącej infrastruktury technicznej. Ponadto mieszkańcy poinformowali, że ich zdaniem inwestor posiada grunty zezwalające na lokalizację przedsięwzięcia, a niepowodujące tak dużej uciążliwości wobec zabudowy już istniejącej i środowiska w innych lokalizacjach. Wniosek mieszkańców został przekazany także pełnomocnikowi wnioskodawcy.

Mając na uwadze przepisy prawa Burmistrz Miasta i Gminy Margonin wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Chodzieży oraz Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, o wydanie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. W odpowiedzi:

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, postanowieniem z dnia 26/4/2018, znak WOO-I.4221.11.2018.AA.5 uzgodnił i określił warunki realizacji przedsięwzięcia,
- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Chodzieży opinią sanitarną z dnia 15/2/2018 roku, znak ON.NS-72/2-1/18 zaopiniował pod względem wymagań sanitarnych i higienicznych warunki realizacji przedsięwzięcia,
- Dyrektor Zarządu Gospodarki Wodnej w Bydgoszczy, postanowieniem z dnia 3/7/2018 roku, znak BD.RZŚ.436.76.2018.KS umorzył postępowanie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji

przedsięwzięcia. Jako podstawę umorzenia uzgodnienia Regionalny Dyrektor Zarządu Gospodarki Wodnej wskazał ustawę z dnia 28 lutego 2018 roku o zmianie ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2018 roku, poz. 710), która weszła w życie dnia 26 kwietnia 2018 roku. Zgodnie z art 1 pkt 2 ppkt a tej ustawy, art. 545 obowiązującej od 1 stycznia 2018 roku ustawy Prawo wodne otrzymał brzmienie: „do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1405 i 1566), stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 roku”.

Dnia 3/6/2019 roku do Urzędu Miasta i Gminy Margonin wpłynęło ponaglenie inwestora reprezentowanego przez radcę prawnego Pana Jakuba Pliszkę, na przewlekłość postępowania administracyjnego prowadzonego przez Burmistrza Miasta i Gminy Margonin. Wnoszący ponaglenie uzasadnił, że Burmistrz Miasta i Gminy Margonin w pismach – informacjach dotyczących przedłużenia postępowania administracyjnego zbyt ogólnikowo określił przyczynę niezakończenia sprawy w terminie. Zdaniem wnoszącego ponaglenie przyczyna niezakończenia sprawy w terminie powinna być wskazana w sposób precyzyjny. Ponadto stwierdził, że Burmistrz Miasta i Gminy Margonin nie zawarł w informacji o nie zakończeniu sprawy w terminie oraz nie zawarł pouczenia o prawie do wniesienia ponaglenia. Ponaglenie wraz z aktami sprawy zostało przekazane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile, zwane dalej „SKO”, dnia 10/6/2019 roku.

Dnia 1/7/2019 roku do Urzędu Miasta i Gminy Margonin wpłynęło Postanowienie SKO z dnia 17/6/2019 roku, w którym uznano:

- ponaglenie za uzasadnione i wskazało, że Burmistrz Miasta i Gminy Margonina rozpatrując sprawę dopuścił się przewlekłego powadzenia postępowania,
- zobowiązało Burmistrza Miasta i Gminy Margonin do zakończenia sprawy w wyznaczonym przez siebie terminie tj. do 30/6/2019 roku,
- zarządziło wyjaśnienie przyczyn i ustalenie osób winnych niezakończenia sprawy w terminie.

W odpowiedzi wysłanej dnia 11/7/2019 roku Burmistrz Miasta i Gminy Margonin poinformował SKO, że jest skomplikowany charakter sprawy, zwłaszcza negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko życia ludzi i emisja odorów oraz to, że inwestycja budzi duży sprzeciw wśród lokalnej społeczności, jest przyczyną stwierdzonego przewlekłego prowadzenia postępowania. Ponadto Burmistrz Miasta i Gminy Margonin poinformował SKO, że zakończył postępowanie administracyjne umożliwiając stronie postępowania, w ciągu 30 dni (zgodnie z przepisem ustawy OOS), zapoznanie się z zamierzeniami inwestycyjnymi wnioskodawcy oraz wniesienie uwag, zastrzeżeń i wniosków oraz, że nie można jednoznacznie wskazać osoby winnej zaistniałej beczynności. Swoją odpowiedź Burmistrz Miasta i Gminy Margonin uzupełnił dnia 6/8/2019 roku. Organ w piśmie wskazał osobę odpowiedzialną, za zaistniałą sytuację tj. Zastępcę Burmistrza Miasta i Gminy Margonin Pana Łukasza Malczewskiego, sprawującego nadzór nad Wydziałem Zagospodarowania Przestrzennego, Gospodarki Nieruchomościami, Gospodarki Gruntami i Ochrony Środowiska.

Dnia 28/6/2019 roku Burmistrz Miasta i Gminy Margonin zakończył postępowania administracyjne. Informacja o zakończeniu postępowania została podana do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Urzędu Miasta i Gminy Margonin w Biuletynie Informacji Publicznej, na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu i Urzędu Gminy Budzyń oraz w miejscu prowadzenia inwestycji tj. we wsi Zbyszewice. Zawiadomienie zawierało informację, że w terminie 30 dni, można zapoznać się z zamierzeniami inwestycyjnymi wnioskodawcy oraz wnieść ewentualnie uwagi, zastrzeżenia i wnioski.

Dnia 18/7/2019 roku wpłynęło pismo z uwagami i wnioskami, który w imieniu mieszkańców wsi Zbyszewice, Żoń, Klaudia złożył sołtys Sołectwa Zbyszewice – Pan Mateusz Krojenka. Z przedstawionego pisma wynika m.in., że mieszkańcy:

- nie wyrażają zgody na budowę fermy trzody chlewnej i wnoszą o wydanie decyzji negatywnej dla przedsięwzięcia,
- uważają uzyskane uzgodnienia z Państwowego Powiatowego Inspektoratu Sanitarnego i Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu, jako błędne,
- stwierdzają, że opracowanie jakim jest Raport oddziaływania na środowisku jest zbyt mało szczegółowe i zrobione pod inwestora, a normy prawne w zakresie oddziaływania inwestycji nie chronią mieszkańców (brak normy na zapach, fermie towarzyszyć będzie odór, fetor a gnojowica jest wylwana na pola),
- wskazują lokalizację inwestycji jako błędną, ze względu na to, że inwestor posiada budynki inwentarskie we wsi Dziewoklucz, niech koncentruje zabudowę w obrębie już istniejących i użytkowanych budynków, infrastruktura techniczna jest niewystarczająca,
- zauważyli, że inwestor planując tak dużą inwestycję powinien spotkać się z nami mieszkańcami i nakreślić jej zakres.

Dnia 23/7/2019 roku wpłynęło pismo – kurenda, informująca Burmistrza Miasta i Gminy Margonin o spotkaniu protestacyjnym mieszkańców w sprawie budowy planowanego przedsięwzięcia. Z informacji wynikało, że spotkanie odbędzie się w sali wiejskiej „Dom Strażaka” w Zbyszewicach, dnia 31/7/2019 roku, o godz. 20:00. Pismo z uwagami jak i informacja o spotkaniu protestacyjnym została przekazana wnioskodawcy i jego pełnomocnikom.

Dnia 31/7/2019 roku o godz. 20:00 odbyło się spotkanie, w którym oprócz zainteresowanych mieszkańców uczestniczyli Burmistrz Miasta i Gminy Margonin, Zastępca Burmistrza Miasta i Gminy Margonin, Przewodniczący Rady Miasta i Gminy w Margoninie oraz wnioskodawca przedsięwzięcia Pan Marcin Tomaszewski i jego pełnomocnik Pan Eugeniusz Koczorowski. W trakcie dyskusji Pan Tomaszewski wraz ze swoim pełnomocnikiem stwierdzili, że:

- inwestor posiada 250 ha gruntów, jednak patrząc na warunki lokalizacyjne, w jego ocenie miejsce w Zbyszewicach ma najlepsze warunki: zachowanie odległości od innych farm trzody, zachowanie od terenów leśnych (ze względu na zagrożenie chorobą ASF zalecana się zachowanie odległości od lasu min.: 500 metrów), lokalizacja jest najlepsza pod względem ekonomicznym, społecznym,
- najbliższej położona zabudowa względem planowanej inwestycji wynosi ponad 100 metrów, a osoba tam mieszkająca nie wnosi uwag do inwestycji (co potwierdził właściciel omawianej nieruchomości), sam inwestor mieszka około 600 metrów od planowanej inwestycji a inne zabudowania na terenie Gminy Margonin położone są w odległości wynoszącej około 500 metrów,
- na gruntach własnych ma zaplanowaną budowę stacjonarnej deszczowni, która kolidowałaby z budynkami inwentarskimi,
- wodę do celów inwentarskich będzie pobierana z własnego ujęcia głębinowego, przez co nie spowoduje niedoborów wody wśród rolników,
- podawana w dokumentach ilość 569 DJP jest przeszacowana i wynika z maksymalnej obsady jaka mogłaby być umieszczona w planowanych budynkach. Faktyczna liczba zwierząt jak i ilość DJP będzie mniejsza i wiąże się z tym, że planuje zapewnić zwierzętom lepsze warunki (większa powierzchnia / szt) niż wskazane jako minimalne w regulujących sprawę przepisach prawa, co wpłynie również na mniejszą uciążliwość niż jest wykazana w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- duży zbiornik na gnojowicę wynika z tego, że zamierza wywozić gnojowicę na pola 1 raz na 6 miesięcy oraz w dużym zbiorniku gnojowica będzie ulegała procesom fermentacji przez co odór będzie niższy,
- hodowana trzoda będzie pochodzenia polskiego a nie zagraniczna jak to się odbywa w innych gospodarstwach,
- nie powinna wystąpić uciążliwość zapachowa ze względu na to iż zwierzęta nie będą przebywały w zagęszczeniu, gnojowica będzie gromadzona i wywożona na pola 2 razy w roku, zastosowany zostanie system wentylacji z umieszczeniem wentylatorów w kalenicy dachu i czasowym

wystrzeleniem zapachu w górę. System ten w porównaniu z wentylacją grawitacyjną jest mniej uciążliwy dla mieszkańców jeżeli chodzi o zapach,

- na fermach zachowane są wszelkie standardy sanitarne a fermy są pod dozorem weterynaryjnym. Mieszkańcy kontrargumentowali stwierdzając, że:
- nie chcą fermy na terenie wsi Zbyszewice i wskazali inwestorowi miejsce we wsi Dziewoklucz, gdzie ma własne grunty, położne przy lesie, z dala od zabudowy mieszkaniowej. Uważają, że fermy będą skoncentrowane, co powinno być korzystniejsze do inwestora. Jeżeli chodzi o ASF to obecnie na polach jest więcej dzików (niosących chorobę) niż w lesie, ponadto w przypadku wykrycia ogniska ASF trzoda chlewna zostanie wybita bez względu czy ferma będzie w Zbyszewicach czy w Dziewokluczu,
- nie chcą produkcji zwierząt która niszczy małych rolników, tzn. rodzime tradycyjne gospodarstwa,
- rozumieją, że Pan Tomaszewski chce rozbudowywać gospodarstwo, ale oczekują od niego, że on zrozumie, że nie chcą tak dużego zakładu produkcyjnego, który będzie niósł uciążliwość dla nich.
- na wsi nie tylko mieszkają rolnicy, ale również osoby nie związane z rolnictwem oraz to, że wieś to nie tylko smród.
- zapach z dużej fermy jest silniejszy i długo trwalszy niż z ich chlewów.
- podkreślili, że inwestor powinien przed przystąpieniem do opracowania dokumentów rozpocząć od spotkania z nim, przedstawić zakres inwestycji i zapytać co sądzą o niej. Obecnie postawieni są przed faktem którego nie akceptują,
- skoro dokumenty zezwalają na obsadę 569DJP to inwestor będzie miał taką obsadę, ze względu na jego zysk (zmniejszenie kosztów na 1 szt zwierzęcia),
- gnojowica przy fermowym sposobie chowu zwierząt, nawet przy zastosowaniu procesów fermentacji, tabletek likwidujących zapach, jest znacznie uciążliwsza niż przy chowie tradycyjnym,
- skoro nie będzie brzydkich zapachów to niech sobie wybuduje budynki przy własnym domu,
- „nowoczesne” fermy znajdują się w Dziewokluczu, Kopaszynie, Żelicach (zakład suszenia mączki) a w ich sąsiedztwie występuje bardzo uciążliwy smród (który chyba każdy zna),
- smród z istniejących ferm odczuwalny jest w ich domach obecnie, a jak będzie wybudowana ferma w bliższej odległości zapach będzie spotęgowany,
- ilości amoniaku produkowane przez fermy, przy pogodzie jaka jest obecna, potęgują suszę w przyrodzie.

Po wyczerpaniu się tematów dyskusji zgromadzona społeczność sołectwa Zbyszewice podjęła uchwałę Sołectwa Zbyszewice w sprawie: przyjęcia stanowiska wobec budowy fermy trzody chlewnej na terenie sołectwa Zbyszewice. Mieszkańcy jednogłośnie podjęli stanowisko, że są przeciwni lokalizacji przedsięwzięcia pn.: „budowa budynków inwentarskich wraz z infrastrukturą towarzyszącą, do rozrodu i chowu trzody chlewnej o obsadzie stada 569DJP”, na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym 117/1, 117/2, 117/3 obręb Zbyszewice.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy OOS właściwym organem do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta.

Art. 80 ust. 1 ustawy OOS stanowi, że w przypadku gdy była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

1. wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust 1;
2. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
3. wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
4. wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Odnosząc się do art. 80 ust. 1 pkt 1 ustawy OOS należy stwierdzić, że: w postanowieniu uzgadniającym warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, uzgodnił i określił warunki realizacji przedsięwzięcia (postanowienie z dnia 26/4/2018, znak WOO-I.4221.11.2018.AA.5), tj.:

1. W obiekcie inwentarskim A (sektor krycia i loch luźnych) o powierzchni zabudowy do 1341,25 m² utrzymywać nie więcej niż 245 szt. loch i 5 knurów, łącznie 87,75 DJP trzody chlewnej.
2. W obiekcie inwentarskim B (sektor loch luźnych) o powierzchni zabudowy do 1341,25 m² utrzymywać nie więcej niż 315 szt. loch (110, 25 DJP).
3. W obiekcie inwentarskim C (porodówka) o powierzchni zabudowy do 1341,25 m² utrzymywać nie więcej niż 105 szt. loch (36, 75 DJP) i 1575 szt. prosiąt (31,5 DJP).
4. W obiekcie inwentarskim D (porodówka i odchownia) o powierzchni zabudowy do 1341,25 m² utrzymywać nie więcej niż 70 szt. loch (24,5 DJP), 1050 prosiąt (21 DJP), 1050 szt. warchlaków (73,5 DJP).
5. W obiekcie inwentarskim E (odchowania) o powierzchni zabudowy do 1341,25 m² utrzymywać nie więcej niż 2625 szt. warchlaków (183,75 DJP).
6. Budynki inwentarskie utrzymywać w czystości oraz zapewniać odpowiednią temperaturę i wilgotność wewnątrz poprzez sprawny system wentylacji mechanicznej.
7. W projektowanych budynkach inwentarskich zainstalować łącznie nie więcej niż:
 - 8 wentylatorów dachowych o średnicy 80 cm, o poziomie mocy akustycznej nie wyższym niż 82,9 dB,
 - 18 wentylatorów dachowych o średnicy 63 cm, o poziomie mocy akustycznej nie wyższym niż 73,9 dB,
 - 13 wentylatorów dachowych o średnicy 50 cm, o poziomie mocy akustycznej nie wyższym niż 81,9 dB.
8. Zaprojektować otwarte, pionowe wyloty z wentylatorów, rozmieszczone na wysokości min. 5,5 m n.p.t.
9. Wentylatory konserwować zgodnie z zaleceniami producenta.
10. Do podgrzania ciepłej wody użytkowej i na cele grzewcze pomieszczeń stosować kocioł o mocy cieplnej do 50 kW.
11. Odpowietrzenie silosów paszowych wykonać poprzez zastosowanie rur odpowietrzających, skierowanych wylotem w dół. Podczas załadunku pasz do silosów nakładać na rury odpowietrzające filtry workowe.
12. Stosować wielofazowy system żywienia oparty na zbilansowanych paszach dostosowanych do wieku zwierząt.
13. Sztuki padłe magazynować w szczelnych, zamykanych konfiskatorach, a następnie przekazywać do przetwarzania zgodnie z przepisami szczegółowymi.
14. Gnojowicę magazynować w szczelnych kanałach gnojowych pod rusztami oraz w zewnętrznym, szczelnym i zamkniętym w rozumieniu przepisów szczegółowych, zbiorniku. Zapewnić łączną pojemność wanień gnojowicowych i zbiornika wynoszącą min. 5564,5m³.
15. Odbiór gnojowicy prowadzić z wykorzystaniem szczelnego złącza.
16. Gnojowicę wykorzystywać jako nawóz naturalny na gruntach własnych lub przekazywać innym podmiotom na podstawie przepisów szczegółowych.
17. Monitorować zużycie wody i niezwłocznie usuwać wykryte nieszczelności instalacji do przesyłu wody.
18. Mycie i czyszczenie pomieszczeń inwentarskich prowadzić wodą z wykorzystaniem myjek wysokociśnieniowych, bez dodatku środków chemicznych, a procesy dezynfekcji prowadzić przy użyciu środków biodegradowalnych. Ewentualne pozostałości z tego procesu zagospodarowywać razem z gnojowicą.
19. Wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych i dachów odprowadzać w sposób niezorganizowany do gruntu w granicach nieruchomości, do której Inwestor posiada tytuł prawny, bez powodowania szkody dla terenów sąsiednich.
20. Ruch pojazdów ciężkich ograniczyć do pory dziennej, tj. godz. 6:00 do 22:00.

Ponadto Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie stwierdził konieczności ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie

transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy OOS. W uzasadnieniu postanowienia RDOŚ określił, że:

Analizując ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko należy stwierdzić, że planowana inwestycja będzie się znajdowała na obszarze szczególnie narażonym (OSN), z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do wód powierzchniowych należy ograniczyć. Zgodnie z rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 roku w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć (Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 1638) cały region wodny Warty został określony jako obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do wód należy ograniczyć. Ponadto, zgodnie z art. 104 ustawy z 20 lipca 2017 roku Prawo wodne (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1566 ze zmianami) na obszarze całego państwa wdraża się program działań w celu zmniejszenia zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobiegania dalszemu zanieczyszczeniu. Zgodnie z art. 107 wszystkie podmioty prowadzące produkcję rolną obowiązane będą stosować Program po jego wejściu w życie. Tak więc, magazynowanie nawozów naturalnych i nawożenie gruntów będzie musiało być zgodne z zasadami, które zostaną w nim określone.

Łączna pojemność kanałów i zbiornika na gnojowicę wynosząca 5564,5 m³ będzie wystarczająca do magazynowania wyprodukowanych nawozów naturalnych przez okres min. 6 miesięcy, tj. w okresie, kiedy nie może być prowadzone nawożenie na polach. Inwestor posiada wystarczającą powierzchnię gruntów ornych do zagospodarowania całości powstających w gospodarstwie nawozów naturalnych z zachowaniem dawki nie przekraczającej 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha. Inwestor może również zbywać nawozy do celów innych niż rolnicze nawożenie gruntów np. do produkcji biogazu, co jest zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 roku określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, ze zmianami).

W raporcie przedstawiono oddziaływanie przedmiotowego przedsięwzięcia na stan zanieczyszczenia powietrza. Źródłami emisji do powietrza będzie system wentylacji mechanicznej w projektowanych budynkach chlewni, którym wyprowadzane będą zanieczyszczenia pochodzące z procesów chowu świń, w tym substancje odorotwórcze takie jak siarkowodór i amoniak, powstające w wyniku rozkładu produktów przemiany materii tych zwierząt. Ponadto, zachodzić będzie emisja ze spalania węgla kamiennego w kotle o mocy 50 kW służącym do celów centralnego ogrzewania i podgrzania ciepłej wody użytkowej. Źródłem emisji nieorganizowanej będą silniki pojazdów poruszających się po terenie planowanego przedsięwzięcia. Z uwagi na charakter przedsięwzięcia jak i stosunkowo niewielkie natężenie ruchu odstąpiono w raporcie od obliczeń z tego źródła emisji. Gnojowica gromadzona w szczelnych kanałach pod rusztami została uwzględniona w obliczeniach jako emisja z budynku. Jak wynika z przedłożonej dokumentacji zewnętrzny zbiornik na gnojowicę będzie zamknięty w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie (Dz. U. z 2014 roku, poz. 81), a więc emisja substancji będzie znikoma. Proces odbioru gnojowicy będzie odbywał się w sposób niepowodujący znaczących emisji, z wykorzystaniem szczelnego złącza, zatem nie przewiduje się aby odbiór gnojowicy stanowił źródło emisji substancji do powietrza. Znikomym źródłem emisji pyłów będą procesy napełniania silosów paszowych. Jak wynika z przedłożonej dokumentacji silosy wyposażone będą w filtry workowe, zakładane na rury wydechowe, które skierowane będą wylotem w dół.

Z wykonanych obliczeń rozprzestrzeniania w powietrzu substancji wprowadzanych do powietrza z ww. źródeł emisji na analizowanym terenie wynika, iż emisje te nie będą powodować przekroczenia dopuszczalnych wartości odniesienia w powietrzu oraz dopuszczalnych częstości przekroczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla

niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 roku, Nr 16, poz. 87) poza terenem, do którego Inwestor posiada tytuł prawny oraz, że będą dotrzymane standardy jakości powietrza określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 roku w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 roku, poz. 1031), a w związku z tym, spełnione będą wymagania w zakresie ochrony powietrza określone w przepisach. W uzupełnieniu wykonano dodatkową analizę rozprzestrzeniania zanieczyszczeń w oparciu o zwiększone wielkości emisji substancji dla maksymalnej obsady wynikającej z ilości stanowisk w budynkach inwentarskich. Obliczenia te wykazały, że nawet przy zwiększonej obsadzie również dotrzymane będą standardy jakości powietrza, a inwestycja nie będzie powodowała przekroczeń dopuszczalnych stężeń w powietrzu, określonych w ww. rozporządzeniach.

W celu ograniczenia wpływu inwestycji na środowisko w zakresie emisji substancji do powietrza określono, że budynki chlewni utrzymane będą w czystości oraz do zapewnienia odpowiedniej temperatury i wilgotności wewnątrz poprzez sprawny system wentylacji mechanicznej. Z uwagi na założenia przyjęte w analizie do obliczeń, budynki chlewni wyposażone będą w wentylatory dachowe o parametrach przyjętych w raporcie do obliczeń rozprzestrzeniania oraz aby do ogrzewania stosował kocioł o mocy cieplnej do 50 kW. Inwestor zamierza stosować wielofazowy system żywienia oparty na zbilansowanych paszach dostosowanych do wieku zwierząt, co pozwoli na maksymalne wykorzystanie białka i tym samym zmniejszenie emisji amoniaku. Dotrzymanie określonych w dokumentach warunków eksploatacji przedsięwzięcia, zapewni spełnienie wymogów w zakresie ochrony powietrza określonych w przepisach.

W otoczeniu planowanego przedsięwzięcia znajdują się tereny rolne. Najbliższe tereny wymagające ochrony przed hałasem, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2014 roku, poz. 112), znajdują się w odległości 105 m w kierunku południowym, na działce nr 119/2 obręb Zbyszewice, gm. Margonin i w odległości ok. 280 m w kierunku południowo-zachodnim, na działce nr 227, obręb. Dziewoklucz, gm. Budzyń i są to tereny zabudowy zagrodowej. Jak przedstawiono w raporcie, głównym źródłem hałasu na terenie przedsięwzięcia będzie praca wentylatorów w projektowanych budynkach inwentarskich, praca agregatu prądotwórczego oraz ruch pojazdów obsługujących fermę. W projektowanych budynkach inwentarskich planuje się zainstalować łącznie 39 wentylatorów dachowych. Oceniając oddziaływanie hałasu powodowanego przez pojazdy, założono, że w ciągu najniekorzystniejszych 8 godzin pory dnia natężenie ruchu pojazdów obsługujących fermę wyniesie maksymalnie 5 pojazdów ciężarowych. Ruch pojazdów będzie się odbywał tylko w porze dziennej. Dla powyższych warunków w raporcie wykonano obliczenia rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku i wyznaczono poziom hałasu emitowanego przez chlewnię na granicy najbliższego terenu podlegającego ochronie przed hałasem. Z zaprezentowanych wyników obliczeń wynika, że hałas związany z działalnością chlewni nie spowoduje przekroczenia poziomu dopuszczalnego określonego w ww. rozporządzeniu. Warunki dotyczące parametrów akustycznych wentylatorów oraz ograniczenia czasu pracy pojazdów do pory dnia wynikają bezpośrednio z założeń przyjętych do analizy akustycznej i zapewnią dotrzymanie akustycznych standardów jakości środowiska.

Inwestor przedstawił rodzaje i ilości odpadów na poszczególnych etapach inwestycji, tj. realizacji, eksploatacji i likwidacji oraz sposób gospodarowania nimi. Na ww. etapach będą wytwarzane odpady, zarówno niebezpieczne, jak i inne niż niebezpieczne. Część odpadów będzie wytwarzana przez firmy świadczące usługi w myśl definicji określonej w art. 3 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (Dz. U. z 2018 roku, poz. 21 ze zmianami). Pozostałe wytwarzane na terenie fermy odpady będą magazynowane selektywnie w wydzielonych miejscach, w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed ewentualnymi zanieczyszczeniami oraz będą przekazywane w pierwszej kolejności do odzysku podmiotom posiadającym wymagane prawem zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. W przypadku, kiedy nie będzie takiej możliwości, wytworzone odpady będą przekazywane do unieszkodliwiania. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed ewentualnym zanieczyszczeniem, niniejszym postanowieniem zobowiązano Inwestora, aby padłe sztuki zwierząt magazynował w szczelnych, zamykanych konfiskatorach, a następnie przekazywał podmiotom do przetwarzania zgodnie z przepisami szczegółowymi. W dniu wydania niniejszego postanowienia, zasady postępowania ze zwierzętami padłymi regulowane są w wyżej cyt. rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009

z dnia 21 października 2009 roku oraz ww. ustawie o odpadach. Przy założeniu, że Inwestor będzie realizował planowane przedsięwzięcie zgodnie z zapisami w raporcie i warunkami niniejszego postanowienia inwestycja nie będzie naruszać przepisów w zakresie gospodarki odpadami.

Z przedstawionych informacji wynika, iż przedmiotowa inwestycja zlokalizowana będzie na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 – Subzbiornik Inowrocław - Gniezno. Wody podziemne występują w utworach czwartorzędowych oraz trzeciorzędowych. W rejonie inwestycji poziom użytkowy jest średnio izolowany. Najbliżej położone ujęcie wód podziemnych zlokalizowane jest na zachód od terenu inwestycji w odległości ok. 800 m. Nie ma ono wyznaczonej strefy ochrony pośredniej. W otoczeniu planowanego przedsięwzięcia znajdują się rowy melioracyjne. Najbliższe jezioro Kaliszańskie znajduje się w odległości ok. 1,7 km na południowy-zachód.

W ramach postępowania, przeprowadzono ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne. Woda na potrzeby przedsięwzięcia pobierana z wodociągu gminnego używana będzie na cele socjalno-bytowe, technologiczne - pojenia inwentarza oraz mycia obiektów inwentarskich. W celu zminimalizowania zużycia wody zobowiązano Inwestora, aby monitorował zużycie wody i niezwłocznie usuwał wykryte nieszczelności instalacji. Ścieki bytowe gromadzone będą w szczelnym, bezodpływowym zbiorniku pojemności ok. 12 m³. Ww. ścieki wywożone będą przez uprawniony podmiot do oczyszczalni ścieków. W wyniku użytkowania budynków chlewni nie będą powstawać ścieki przemysłowe. Pomieszczenia inwentarskie po opuszczeniu przez świnie będą czyszczone i myte wodą z zastosowaniem myjek wysokociśnieniowych, bez dodatków środków chemicznych, a dezynfekcja będzie prowadzona przy użyciu środków biodegradowalnych. Zanieczyszczona odchodami i resztkami paszy woda pochodząca ze splukiwania rusztów będzie spływać do szczelnych kanałów gnojowych, umieszczonych pod rusztami i będzie zagospodarowywana wraz z gnojowicą. Wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych i dachów będą odprowadzane powierzchniowo do gruntu w granicach nieruchomości będącej we władaniu Inwestora, bez powodowania szkody dla terenów sąsiednich. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego, zobowiązano Inwestora, aby wykonał szczelne kanały pod rusztami oraz szczelny zbiorniki na gnojowicę.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 ustawy oś przeanalizowano wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na cele środowiskowe wyznaczone dla jednolitych części wód. Omawiana inwestycja zlokalizowana będzie w granicach Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd Nr 42 o dobrym stanie ilościowym i chemicznym, niezagrożonej nieosiągnięciem celów środowiskowych dla niej wyznaczonych. Ponadto, przedsięwzięcie będzie realizowane w zlewni Jednolitej Części Wód Powierzchniowych PLRW6000171865849 „Dymnica” o statusie „naturalna część wód”, o złym stanie, zagrożonej nieosiągnięciem celów środowiskowych. Po przeanalizowaniu materiałów dotyczących warunków hydrogeologicznych, uwzględniając lokalizację przedmiotowego przedsięwzięcia poza obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych, wzięwszy pod uwagę planowane rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne, w tym opisane wyżej rozwiązania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i magazynowania oraz postępowania z odpadami i odchodami zwierząt nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne, w tym wody podziemne i powierzchniowe. Mając na uwadze powyższe wynika, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie będzie miała negatywnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Na terenie inwestycji w celu mitygacji zmian klimatu stosowane będą systemy pojenia ograniczające zużycie wody, stosowane będą zbilansowane pasze dostosowane do wieku zwierząt ograniczające emisje. Przewiduje się zastosowanie optymalnie dobranej wentylacji pozwalającej zmniejszyć zużycie energii. Z uwagi na powyższe należy stwierdzić, że przedsięwzięcie nie będzie miało znaczącego wpływu na klimat w skali globalnej. Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie również przystosowane do zmieniających się warunków klimatycznych i możliwych zdarzeń ekstremalnych. Ponadto, działki, na których zlokalizowane będzie przedsięwzięcie położone są poza obszarem zagrożenia i ryzyka powodziowego, a także poza terenem zagrożonym ruchami masowymi.

Przedmiotowa inwestycja położona będzie poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 142

ze zmianami). Najbliżej położonym obszarem Natura 2000 jest oddalony o około 1,6 km od miejsca realizacji przedsięwzięcia obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Jezioro Kaliszańskie PLH300044. Realizacja przedsięwzięcia nie wymaga przeprowadzenia wycinki drzew ani krzewów. Inwestycja zostanie zrealizowana poza zasięgiem korytarzy ekologicznych, w otoczeniu czynnych upraw rolnych i zabudowy zagrodowej, w znacznej odległości od kompleksów leśnych i innych obszarów mogących stanowić dogodne siedlisko dla chronionych gatunków roślin, grzybów i zwierząt.

Mając na uwadze obecne zagospodarowanie miejsca realizacji inwestycji wraz z obszarem położonym w zasięgu jej oddziaływania oraz jej zakres, nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania inwestycji na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji na środowisko przyrodnicze, w tym na bioróżnorodność rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących oraz ich siedlisk, w tym utraty, fragmentacji lub izolacji siedlisk oraz zaburzenia funkcji przez nie pełniących, a także wpływu na ekosystemy – ich kondycję, stabilność, odporność na zaburzenia, fragmentację i pełnione funkcje w środowisku. Inwestycja nie powinna także spowodować nadmiernej eksploatacji lub niewłaściwego wykorzystania zasobów przyrodniczych, czy przyczynić się do rozprzestrzeniania się gatunków obcych. Ze względu na lokalizację planowanej inwestycji poza obszarami chronionymi nie nastąpi jej negatywne oddziaływanie na te obszary w szczególności na gatunki, siedliska gatunków lub siedliska przyrodnicze obszarów Natura 2000, integralność obszarów Natura 2000 lub ich powiązanie z innymi obszarami. Uwzględniając charakter przedsięwzięcia oraz obecne zagospodarowanie przestrzenne obszaru leżącego w jego sąsiedztwie stwierdzono, że inwestycja nie naruszy ładu przestrzennego oraz walorów krajobrazowych najbliższej okolicy. Organ rozważył również możliwość oddziaływania skumulowanego i nie stwierdził, negatywnego oddziaływania skumulowanego planowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000.

Ze względu na szczegółowy i jednoznaczny opis planowanej do zastosowania technologii oraz stosowanych środków mających na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, nie stwierdzono konieczności ponownego przeprowadzenia oceny jego oddziaływania na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy OOS.

Opinią Sanitarną Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Chodzieży zaopiniował pod względem wymagań sanitarnych i higienicznych warunki realizacji przedsięwzięcia (opinia z dnia 15/2/2018 roku, znak ON.NS-72/2-1/18). Z treści opinii wynika, że została ona sporządzona na podstawie informacji przekazanych przez inwestora w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W oparciu o przedstawione dane i argumenty inwestora, przy założeniu przestrzegania przepisów prawa Państwowy Inspektor Sanitarny określił, że przedsięwzięcie nie wpłynie negatywnie na zdrowie ludzi i dotrzymane będą standardy jakości środowiska.

Zarówno postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska jak i opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego zostały wydane na podstawie opracowanego przez inwestora raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i jego uzupełnieniach oraz w oparciu o przepisy prawa.

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz uzyskane opinie i uzgodnienia organ doszedł do następujących wniosków:

W ocenie Burmistrza Miasta i Gminy Margonin raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie przedstawia obiektywnego sposobu realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. Zakres oddziaływania przedsięwzięcia został zawężony do najbliższych terenów. Dla obszaru przedsięwzięcia nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Margonin, zatwierdzonym uchwałą Nr VIII/87/2015 Rady Miasta i Gminy Margonin z dnia 21 maja 2015 roku w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Margonin teren planowanego przedsięwzięcia stanowi tereny zielone z zakazem zabudowy kubaturowej (zgodnie z faktycznym użytkowaniem terenu). Wnioskodawca w żaden sposób nie odniósł się do podnoszonych argumentów, że lokalizacja przedsięwzięcia znajduje się niedalekiej odległości od istniejących terenów sportu i rekreacji - Jezioro Zbyszewickie, w obrębie którego funkcjonują ośrodki wypoczynkowe: Ecocamp - domki

letniskowe i Ośrodek wypoczynkowy KOMFORT. Uciążliwość zapachowa może doprowadzić do ograniczenia ruchu turystycznego. W raporcie stwierdzono, że oddziaływanie przedsięwzięcia będzie zamykało się w granicach działki na których planowana jest inwestycja. Wyznaczenie tego obszaru związane jest z analizą prognozowanej emisji stężenia amoniaku, siarkowodoru, dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla, pyłu PM-10, pyłu zawieszonego PM 2,5, benzo/a/pirenu oraz hałasu. Raport pomija tak istotne z punktu widzenia inwestycji kwestie, jak nieprzystosowanie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej na potrzeby realizacji inwestycji. Już w obecnej chwili występują w okresach letnich przerwy lub ograniczenia w dostawach wody. Do miejsca inwestycji prowadzi droga gminna, której parametry techniczne nie są zdolne do przenoszenia obciążeń generowanych przez samochody obsługujące przedsięwzięcie. Pomijając etap budowy przedsięwzięcia, jego eksploatacja będzie wiązała się z ruchem samochodów ciężarowych tj. dowozem m.in.: pasz oraz wywozem zwierząt, gnojowicy.

Raport nie zawiera realnych wariantów realizacji inwestycji. Inwestor przyjął jako jedynie słuszny wybrany przez siebie wariant. Nie wskazał innych wariantów m.in. w innych miejscach do których posiada tytuł prawny i jak w tych lokalizacjach przedsięwzięcie to będzie oddziaływać na środowisko.

Odnosząc się do art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy OOS należy stwierdzić, że planowana inwestycja budzi duży sprzeciw wśród lokalnej społeczności. Wynik postępowania z udziałem społeczeństwa jest negatywny, zdecydowana większość jest przeciwna inwestycji z powodu zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz degradacji środowiska. Jakkolwiek wskazywane argumenty o realizacji inwestycji na innych gruntach w granicach innej gminy nie mogą być przedmiotem analizy przez organ wydający decyzje z uwagi na wolność prowadzenia działalności gospodarczej i prawo do swobodnego kształtowania decyzji o lokalizacji przedsięwzięcia, to jednak analizując zagadnienie organ nie może nie wziąć pod uwagę ogromnej skali inwestycji na tak niewielkiej przestrzeni. Krajobraz niewielkiej turystycznej miejscowości, zostanie całkowicie zmieniony poprzez tego typu przedsięwzięcie. Na terenie sołectwa znajdują się przede wszystkim małe rodzinne gospodarstwa nie nastawione na produkcje przemysłową w zakresie tuczu zwierząt. Brak kompletnego pokrycia gminy siatką miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego doprowadza często do sytuacji, w której dochodzi do konfliktów przestrzennych. Niemniej jednak w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Margonin dla danego obszaru, miejscowości i sołectwa jakkolwiek nie zabrania budowy takich obiektów (Studium nie jest aktem prawa miejscowego), to jednak wskazuje na inne przeznaczenie obszaru przedsięwzięcia – tereny zielone z zakazem zabudowy kubaturowej. Studium wyznacza na obszarze Gminy Margonin tereny na których można by realizować planowane przedsięwzięcie – są to tereny Rolniczej Przestrzeni Produkcyjnej. Intencją twórców studium była budowa marki miejscowości nastawionej na ruch turystyczny. Budowa wielkotowarowych ferm może zupełnie odwrócić zakładane rezultaty. Sami mieszkańcy w całej rozciągłości poprzez uchwałę najwyższego organu sołectwa – zebrania wiejskiego wskazywali swój sprzeciw.

Zważyć należy, iż planowana inwestycja godzi w interes publiczny (art. 1 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym), gdyż interes publiczny rozumiany jako uogólniony cel dążeń i działań, uwzględniających zobiektywizowane potrzeby ogółu społeczeństwa lub lokalnych społeczności, związanych z zagospodarowaniem przestrzennym, a protest lokalnej społeczności wobec przedmiotowej inwestycji jest faktem, daje podstawę do stwierdzenia, że cel inwestycji nie znajduje akceptacji społecznej.

Realizacja każdej inwestycji może naruszać prawa podmiotów znajdujących się w kręgu oddziaływania inwestycji – z każdej strony terenu inwestycji. W każdej zatem konkretnej sprawie o ustalenie warunków zabudowy organ wydający decyzję ustalając krąg osób, które mają interes prawny w sprawie musi badać, czy – a jeśli tak, to jak daleko – sięgać będzie oddziaływanie planowanej inwestycji. To zaś oznacza, że stronami postępowania w sprawie o ustalenie warunków zabudowy mogą być w zależności od okoliczności także właściciele nieruchomości niesąsiadujących bezpośrednio z terenem zaplanowanej inwestycji (por. wyrok NSA z dnia 8 września 2004 roku, sygn. Akt OSK 394/04, LEX 160631). Pojęcie „oddziaływania” musi być rozumiane jako wpływ na nieruchomości sąsiednie, które nie graniczą bezpośrednio z nieruchomością na której ma być realizowana inwestycja. Granice oddziaływania wyznacza oddziaływanie faktyczne, polegające w szczególności na emisji zanieczyszczeń powietrza, powodowaniu

nadmiaru hałasu. W pojęciu oddziaływania mieści się zatem rzeczywisty wpływ na korzystanie z innych nieruchomości, niekoniecznie graniczących z obszarem przeznaczonym pod inwestycję. Zasięg wskazanego obszaru podlega merytorycznej ocenie organu, który na podstawie materiału dowodowego winien ustalić każdorazowo faktyczny zakres oddziaływania inwestycji i w wyniku tego ustalić krąg osób, których prawa do korzystania z nieruchomości są naruszone. Ocena prawna dopuszczalności wspomnianych wpływów powinna się opierać na przepisach prawa powszechnie obowiązującego, dotychczas tych stref oddziaływania (np. prawo ochrony środowiska, prawo ochrony przyrody).

W toku postępowania podnoszona była również kwestia, że przemysłowy chów zwierząt generuje do środowiska duże ilości związków chemicznych w postaci złożonych gazów. Związki te mogą działać drażniąco na organizmy ludzi. Jednak związki te muszą zostać wprowadzone do środowiska z budynków chlewni poprzez wentylację.

Występujący przy eksploatacji chlewni przykry, nieprzyjemny zapach, może być wyczuwalny w odległości nawet do 1 km. Emisja zapachu ze strony ferm zwierzęcych stanowi istotną uciążliwość dla mieszkańców sąsiednich nieruchomości i stanowi o negatywnej ocenie tego typu przedsięwzięć przez lokalną społeczność. O ile w chwili obecnej związki chemiczne generujące zapachy nie podlegają znormatywizowaniu o tyle kwestie te są już przedmiotem prac parlamentarnych - projekt ustawy o minimalnej odległości dla planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej. Projekt ustawy zakłada zdefiniowanie pojęcia uciążliwości zapachowej oraz wprowadza sztywne granice odległości inwestycji w zakresie chowu trzody od budynków z funkcją mieszkalną. Granicą taką jest odległość 500 metrów. Co prawda regulacje te są wyłącznie w fazie projektowania, niemniej pokazują kierunki w jakich będzie zmierzał prawodawca. W niniejszej sprawie najbliższa odległość od zabudowy mieszkaniowej wynosi około 110 metrów w kierunku południowym.

Odnosząc się do kwestii eliminacji amoniaku należy wskazać, co potwierdza zawarte w Raporcie zestawienie emisji w różnych wariantach inwestycji, że obawy protestujących mieszkańców składane pisemnie do organu prowadzącego postępowanie mogą być zasadne. W tym miejscu trzeba podzielić wątpliwości, co do pozorności wariantu alternatywnego, którego realizacja nie zmienia stężenia dwutlenku siarki, tlenków azotu i tlenku węgla, a stężenie amoniaku zmienia w nieznacznym stopniu.

Mieszkańcy są bardzo negatywnie nastawieni do planowanego do realizacji przedsięwzięcia, gdyż planowana produkcja trzody chlewnej nie jest produkcją standardową ale produkcją przemysłową. Polska nie ma uregulowań prawnych w zakresie dopuszczalnych norm substancji odorotwórczych w powietrzu atmosferycznym, natomiast w przedłożonym raporcie przedstawione zostały obliczenia w zakresie uciążliwości odorowej pochodzącej z planowanego zakładu tylko w zakresie teoretycznym. Nie oznacza to jednak – wbrew stanowisku inwestora i nawet gdyby przyjąć, że zawarte w Raporcie dane są prawidłowe, że oddziaływanie obiektów inwentarskich na jakość powietrza w rejonie zabudowań mieszkalnych nie będzie miało istotnego wpływu i nie wpłynie znacząco na jakość życia.

Rozważając kwestie oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko i zdrowie ludzi należy mieć na uwadze zasadę przezorności - zasada prawa unijnego (art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej TFUN), która jako tzw. ogólna zasada powinna być uwzględniana przy interpretacji wszystkich przepisów ochrony środowiska oraz przy podejmowaniu decyzji w sprawach administracyjnych związanych z ochroną środowiska. Zasada ta wymaga, aby wszelkie prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnych skutków traktować, jak pewność ich wystąpienia. Kierując się zasadą przezorności na płaszczyźnie ocen środowiskowych należy przyjąć, że działania których skutki są nie pewne, wątpliwe lub ryzykowne należy uznać za znaczące. Organ uznał, iż realizacja inwestycji w sposób znaczący wpłynie na jakość i minimalny komfort życia ludzi w najbliższym otoczeniu obiektu. Burmistrz Miasta i Gminy Margonin kieruje się także zasadą przezorności nakazującą traktować wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków tak, jak wysokie prawdopodobieństwo ich wystąpienia.

Na podstawie Raportu oddziaływania na środowisko nie można wykluczyć, że planowane przedsięwzięcie będzie negatywnie oddziaływać na zdrowie okolicznych mieszkańców. Na organie zaś, wbrew przekonaniu inwestora, spoczywa obowiązek weryfikacji ustaleń sporządzonego Raportu w zakresie

oddziaływania higienicznego i zdrowotnego na środowisko. Raport jest dokumentem, który podlega ocenie, a sporządzenie go nie zwalnia organu uzgadniającego od czynienia własnych ustaleń zmierzających do weryfikacji przedstawionych danych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2007 roku, sygn. akt IV SA/Wa 2206/06). W przedłożonym przez inwestora raporcie przedstawione zostały obliczenia w zakresie uciążliwości odorowej pochodzącej z planowanego budynku inwentarskiego tylko w zakresie teoretycznym. Nie daje to pewności, że oddziaływanie planowanego obiektu na jakość powietrza w rejonie miejscowości Zbyszewice nie będzie miało znaczącego negatywnego wpływu na zdrowie i jakość życia lokalnej społeczności oraz, że obszar tej uciążliwości będzie taki jak zakłada inwestor.

Art. 62 ust 1 pkt 1 lit. a) ustawy OOŚ nie odwołuje się do obowiązujących dopuszczalnych norm - substancji szkodzących środowisku, lecz nakazuje ogólną ocenę wpływu inwestycji na zdrowie ludzi i warunki ich życia oraz ocenę środków zapobiegających negatywnemu oddziaływaniu.

W niniejszej sprawie, organ rozważył wszystkie kwestie, w tym m.in. uciążliwości odorów wykraczających swym zasięgiem poza obszar inwestycji, szkodliwość emisji amoniaku, siarkowodoru (w obydwu wariantach taka sama) i innych substancji organicznych na zdrowie osób trzecich w aspekcie zarzutów skarżących, głównie wynikających z bliskiego sąsiedztwa inwestycji z zabudowaniami.

Opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Chodzieży jest tylko oceną faktów i nie wiąże organu rozstrzygającego sprawę. Tym bardziej, że sam organ pisze w opinii, że „Każda inwestycja w zależności od charakteru, rodzaju i skali wywołuje określone skutki w środowisku. Założenia projektu dokumentu powinny być tak realizowane, aby nie zostały przekroczone dopuszczalne normy w środowisku. Przez wpływ na środowisko rozumie się również oddziaływania na zdrowie ludzi”.

Stwierdzony w raporcie brak przekroczenia obowiązujących standardów jakości środowiska poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny, nie wyklucza możliwości odczuwania przez poszczególne osoby dyskomfortu związanego z eksploatacją przedsięwzięcia. Dotyczyć to może zwłaszcza uciążliwego oddziaływania odorowego związanego z hodowlą zwierząt, który ma charakter przemijający”. Zastrzeżenie, dotyczące uciążliwości zapachowej, wynikającej z oddalenia o 110 m od najbliższej zabudowy. Pas zieleni izolacyjnej nie zlikwiduje tej uciążliwości.

Brak możliwości dokonania miarodajnej analizy emisji odorów ze względu na brak stosownych uregulowań prawnych, powoduje, że realizacja planowanego przedsięwzięcia inwestycji narusza zasadę zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 3 pkt. 50 ustawy Prawo Ochrony Środowiska. Przepis art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 3 pkt 50 ustawy Prawo ochrony środowiska, które formułują (art. 5 Konstytucji) i definiują (art. 3 pkt 50 Prawa ochrony środowiska) zasadę zrównoważonego rozwoju. A mianowicie, zgodnie z art. 5 Konstytucji - Rzeczypospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swojego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska - kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju.

W myśl zaś art. 3 pkt 50 Prawa ochrony środowiska - przez zrównoważony rozwój rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspakajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia jak i przyszłych pokoleń. Dlatego podejmowanie decyzji w sprawach szczególnie ważnych dla środowiska przyrodniczego oraz lokalnych społeczności, należy dokonywać z niezwykłą starannością. Bowiem decyzje te mają znaczący wpływ nie tylko na teraźniejszą sytuację społeczno-gospodarczą, a także na przyszłe pokolenia mieszkańców gminy oraz dalszy, zrównoważony rozwój gminy.

Ustawa o samorządzie gminnym nakłada na gminę obowiązek zaspokajania zbiorowych potrzeb mieszkańców, w tym w zakresie ochrony środowiska i przyrody oraz zdrowia i bezpieczeństwa obywateli. Burmistrz Miasta i Gminy Margonin jako organ wypełniający obowiązki wynikające z ustawy o samorządzie gminnym, dąży do systematycznego, zrównoważonego rozwoju gminy.

Rozpatrując zatem miejsce zasady zrównoważonego rozwoju w Konstytucji RP należy przyjąć, że pełni ona przede wszystkim rolę dyrektywy wykładni. W sytuacji, gdy pojawiają się wątpliwości co do

zakresu obowiązków, rodzaju obowiązków i sposobu ich realizacji, należy posilkwować się zasadą zrównoważonego rozwoju. Pełni ona zatem rolę podobną do zasad współżycia społecznego czy społeczno-gospodarczego przeznaczenia prawa w prawie cywilnym.

W pierwszej kolejności do uwzględnienia zasady zrównoważonego rozwoju obowiązany jest ustawodawca w procesie stanowienia prawa. Ale w drugiej, zasadę tę powinny mieć na uwadze organy stosujące prawo. Niekiedy bowiem stan faktyczny wymaga rozważenia i wyważenia rozwiązań korzystniejszych, stosując zasadę zrównoważonego rozwoju. W ocenie organu, w niniejszej sprawie mamy do czynienia z taką sytuacją.

Biorąc za przedmiot definicję zawartą w Prawie ochrony środowiska do realiów niniejszej sprawy - można wyprowadzić następujący wniosek: zasada zrównoważonego rozwoju służy do rozwiązywania konfliktów między wartościami konkurującymi ze sobą, przy czym jedną z tych wartości jest ochrona środowiska, a drugą wolność gospodarcza oparta na własności prywatnej, o której mowa w art. 20 Konstytucji RP.

Wyrokiem z dnia 24.01.2017 r., Sygn. akt II SA/OI 1267/16 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie stwierdził, że „wskazać należy, że to bardzo często uciążliwość odorowa prowadzi do powstania konfliktów społecznych...” i dalej, „Sąd podziela stanowisko wyrażane wielokrotnie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, iż wobec braku ustawy normującej sposób i zakres badania i oddziaływania odorów na środowisko, podstawę orzekania w przedmiotowej sprawie winna stanowić przede wszystkim skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu tej uciążliwości, które w rozpoznawanej sprawie prowadzą do konfliktów społecznych”. W powołanym wyroku WSA w Olsztynie wskazał również, że w art. 6 P.o.s zostały sformułowane zasady zapobiegania i przezorności dotyczące podejmowania działań mogących negatywnie oddziaływać na środowisko. Źródeł pierwszej z nich należy upatrywać m.in. w postanowieniach dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE z 1985 r. Nr L 175, s. 40). W myśl postanowienia art. 2 ust. 1 tego aktu prawnego - państwa członkowskie zobowiązane są do stosowania wszystkich koniecznych działań w celu zapewnienia, aby skutki przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, m.in. ze względu na swój charakter, rozmiary i położenie, zostały poddane ocenie, zanim zostanie udzielone im zezwolenie na przeprowadzenie tych przedsięwzięć. Z postanowień tego przepisu wynika, że do podejmowania działań o charakterze prewencyjnym w pierwszej kolejności zostały zobowiązane państwa członkowskie, w drugiej natomiast podmioty podejmujące działalność mogącą oddziaływać negatywnie na środowisko - ponieważ bez tego nie uzyskają niezbędnych zezwoleń. Sformułowanie prawnie wiążącego obowiązku zapobiegania i przewidywania negatywnego oddziaływania na środowisko, określonego w zasadzie przezorności, ma na celu zapobieganie przed nieodwracalnymi i nieznymi skutkami degradacji środowiska w skali globalnej, regionalnej i lokalnej. Wszelkie czynności związane z korzystaniem ze środowiska, a więc również podejmowaniem działalności, powinny uwzględniać zasadę przezorności, nawet przy założeniu hipotetycznych zagrożeń dla środowiska. Zasada przezorności jest realizowana m.in. poprzez obowiązek uwzględniania zagrożeń, wynikający z zasady planowości. Nakreślenie zagrożeń na etapie planowania przedsięwzięcia, a następnie kierowanie się przezornością, pozwala bowiem podjąć możliwe środki zapobiegawcze”.

W celu rozwiązania tego problemu, podkreślanego również w powołanym wyroku WSA, organ rozważył skalę zamierzenia inwestycyjnego wnioskodawcy i położenie zabudowań mieszkalnych. Najbliższej położone gospodarstwo znajduje się w odległości wynoszącej 100 metrów od granicy nieruchomości na której miałyby być zlokalizowana wielkotowarowa ferma, co już samo w sobie może rodzić w przyszłości konflikty społeczne. Nie ulega wątpliwości, że zapach pochodzący z tak dużej hodowli trzody chlewnej będzie charakterystyczny, odczuwalny i rozpoznawalny. Występowanie uciążliwości zapachowych nie będzie sporadyczne, czy okresowe, a wręcz permanentne. Uciążliwości odorowe związane będą nie tylko z funkcjonowaniem budynków inwentarskich, ale również z transportem nawozów, pasz czy samej trzody chlewnej, co nie wynika z Raportu.

Teren planowanej inwestycji znajduje się w obszarze zbiornika wód podziemnych GZWP -143 - Subzbiornik Inowrocław – Gniezno. Jest to zbiornik czwartorzędowy typu porowego no średniej głębokości ujęcia 120 m i zasobach dyspozycyjnych 96 tys. m³/dobę.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 ustawy OOŚ, odmowa wydania zgody na realizację przedsięwzięcia następuje wówczas gdy z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 roku - Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

Ze względu na usytuowanie zamierzenia względem zlewni i jednolitych części wód analizowany teren zlokalizowany jest w obszarze dorzecza Odry, dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 roku, poz. 1967).

Teren przedsięwzięcia znajduje się w obszarze jednolitej części wód podziemnych oznaczonym europejskim kodem PLGW600042, zaliczonym do regionu wodnego Warty. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 roku w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 85) stan ilościowy i chemiczny tej JCWPd oceniono jako dobry a ocenę ryzyka niespełnienia celów środowiskowych jako niezagrażoną.

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze Jednolitych Części Wód Powierzchniowych o numerze PLRW6000171865849 – Dymnica, zaliczonym do regionu wodnego Warty. Stan ekologiczny i chemiczny tej JCWP oceniono jako dobry. Analizowana JCWP jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, tj. utrzymaniem co najmniej dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych.

Zgodnie z rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 roku w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2017 roku, poz. 1638) przedsięwzięcie zlokalizowane jest w granicach obszaru narażonego, z którego należy ograniczyć odpływ azotu ze źródeł rolniczych do wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych (OSN).

Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 roku dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami spowodowanymi przez azotany ze źródeł rolniczych, na podstawie której wyznaczono w Polsce OSN, została wprowadzona do prawodawstwa Unii Europejskiej w celu:

- redukcji lub zapobieganiu zanieczyszczeniom wód, powodowanym przez stosowanie i magazynowanie nawozów organicznych i nieorganicznych,
- zabezpieczenia zasobów wody do picia,
- zapobiegania określonym skutkom ekologicznym: eutrofizacji wód słodkich i morskich.

Wielkość oddziaływania zanieczyszczeń rolniczych na środowisko wodne jest bezpośrednio związana z poziomem intensywności użytkowania gleb i stopniem koncentracji produkcji zwierzęcej w poszczególnych rejonach - obszarach zlewni. Od wielkości pogłowia zwierząt zależy ilość ładunku azotu i fosforu wprowadzanego do poszczególnych elementów środowiska. Zwierzęta wraz z paszą pobierają określoną ilość składników pokarmowych, w tym białka będącego źródłem azotu. Pasza jest także źródłem znacznych ilości składników mineralnych, w tym fosforu. Składniki te jednak tylko w niewielkiej części są wykorzystywane przez zwierzęta i zostają zatrzymane w ich organizmie. Zdecydowana większość jest wydalana wraz z odchodami oddziałując tym samym, przy niewłaściwym sposobie zagospodarowania nawozów naturalnych, na stopień zanieczyszczenia środowiska. Zatem oddziaływanie produkcji zwierzęcej na środowisko ściśle skorelowane jest z wielkością pogłowia zwierząt i ilością pobieranej przez nie paszy.

Do środowiska wodnego dostają się niespożytkowane przez uprawy składniki nawozów mineralnych i naturalnych oraz inne substancje używane aktualnie w produkcji rolniczej. Do wód powierzchniowych przenikają także substancje chemiczne „skumulowane - nagromadzone” w poprzednich latach w glebach, a także z zanieczyszczonych wód gruntowych, uwalniane poprzez wody opadowe (spływy

podpowierzchniowe) czy też zmiany poziomów wód gruntowych (szczególnie w okresach mokrych). Dodatkowo, w latach mokrych z terenów ferm zwierzęcych, a szczególnie ze składowisk obornika, wymywane są znaczne ilości zanieczyszczeń (spływy powierzchniowe i podpowierzchniowe) do wód powierzchniowych, a także płytkich gruntowych. Procesy te przebiegają z bardzo różnym nasileniem, w zależności przede wszystkim od właściwości fizyczno - wodnych gleb. Występujące w różnych formach, w nawozach naturalnych, azot (głównie amonowy oraz azotanowy) i fosfor (fosforany), jeśli nie zostaną pobrane przez rośliny, przyczyniają się do eutrofizacji wód. Azot amonowy jest częściowo uwalniany do atmosfery, w formie amoniaku, a częściowo ulega nityfikacji do formy azotu azotanowego. Nadmiar niewykorzystanego przez rośliny azotu azotanowego w niewielkim stopniu ulega denitryfikacji i jest uwalniany do atmosfery, a pozostała jego część jest wymywana przez wody gruntowe i następnie może dostawać się do wód podziemnych.

Największe zagrożenia wymywania azotanów występują na lekkich, piaszczystych glebach. W przedłożonym raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazano, że budowa geologiczna i warunki hydrogeologiczne terenu są stosunkowo mało korzystne ze względu na naturalną ochronę użytkowych poziomów wód podziemnych. Na podstawie rozpoznania podłoża geologicznego i warunków hydrogeologicznych na rozpatrywanym terenie stwierdzono pierwszy użytkowy poziom wód podziemnych w utworach czwartorzędowych, który nie jest naturalnie izolowany od powierzchni terenu utworami słabo przepuszczalnymi. Brak jest naturalnego zabezpieczenia lokalnych zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z powierzchni terenu.

Rolnictwo stanowi dominującą presję w zlewni JCWP wskazanej w ww. rozporządzeniu Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć, a tym samym wyznaczono tą JCWP jako zagrożoną nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Zanieczyszczenia pochodzące z powszechnie stosowanych nawozów naturalnych i mineralnych oraz hodowli zwierząt (w tym pochodzące z przyzmy obornikowych), które mogą dostawać się do wód powierzchniowych przez spływ powierzchniowy, erozję gleby, system melioracji oraz wymywanie, mogą być jedną z istotnych przyczyn eutrofizacji wód powierzchniowych. W związku z powyższym nawożenie obornikiem gruntów rolnych, położonych w granicach obszaru OSN, może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitej części wód powierzchniowych oznaczonej europejskim kodem PLRW6000171865849, którymi są: ochrona wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego.

Celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, a także ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan. Realizacja omawianej inwestycji spowoduje nadmierną koncentrację różnego rodzaju zanieczyszczeń powodowanych działalnością rolniczą. Po analizie przedłożonego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdzono, że nadmiar rozpuszczonych, a niewykorzystanych przez rośliny składników mineralnych (zwłaszcza związków azotu i fosforu) zawartych w pomociu trzody chlewnej, które przedostaną się do wód podziemnych, powodując ich degradację, przyczyniają się do pogorszenia jakości wody pitnej w ujęciu komunalnym w miejscowości Zbyszewice, a także poprzez wprowadzanie zanieczyszczeń oraz pogorszenie stanu wód podziemnych wpłyną na nieosiągnięcie celów środowiskowych wyznaczonych dla tych wód.

Odnosząc się do art. 80 ust. 1 pkt 4 ustawy OOŚ należy stwierdzić, że ze względu na lokalizację przedsięwzięcia (z dala od granic państwa) jego charakter, inwestycja nie wymaga przeprowadzenia postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Burmistrz Miasta i Gminy Margonin przed wydaniem decyzji odstąpił od przeprowadzenia rozprawy administracyjnej. Zgodnie z art. 36 ustawy OOŚ organ właściwy do wydania decyzji może przeprowadzić rozprawę administracyjną otwartą dla społeczeństwa. Jak podkreślił NSA w wyroku z 19.1.2012 roku (II OSK 615/11, Legalis), w sprawie dotyczącej środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację

przedsięwzięcia nie ma obowiązku przeprowadzania rozprawy administracyjnej. Jej przeprowadzenie jest możliwe (fakultatywnie) na podstawie ww. przepisu. Decyzja o rezygnacji z rozprawy administracyjnej podyktowana była brakiem przesłanek wymienionych w art. 89 § 2 k.p.a. Wszystkie strony postępowania, na każdym etapie postępowania miały zagwarantowany czynny udział w postępowaniu. W przedmiotowej sprawie brak było możliwości twierdzenia, że zarządzenie przeprowadzenia rozprawy administracyjnej dla społeczeństwa prowadziłoby do przyśpieszenia postępowania bądź uzgodnienia interesów stron. Rozprawa administracyjna dla społeczeństwa nie stanowi jedynie forum dyskusji społecznej. Daje możliwość ustalenia okoliczności istotnych dla sprawy z udziałem biegłych i świadków. W przedmiotowym postępowaniu zebrany materiał dowodowy w postaci raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z uzupełnieniami, dokumentacja geologiczna, pisma mieszkańców, stanowisko Inwestora itd. pozwoliły na ustalenie istotnych okoliczności w sprawie.

Zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Natomiast, zgodnie z art. 80 k.p.a. organ administracji publicznej ocenia na podstawie całości materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Na podstawie przeprowadzonej analizy uwarunkowań wynikających z art. 80 ust. 1 ustawy OOS, kierując się wynikami uzgodnienia oraz ustaleniami wynikającymi ze zgromadzonego materiału dowodowego (raport wraz z uzupełnieniami, pisma Mieszkańców, wyjaśnienia, stanowiska Inwestora) i wynikami postępowania z udziałem społeczeństwa, organ stwierdził, że zasadne jest odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na „budowie budynków inwentarskich wraz z infrastrukturą towarzyszącą, do rozrodu i chowu trzody chlewnej o obsadzie stada 569DJP”, na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym: 117/1, 117/2, 117/3 obręb Zbyszewice.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja zostaje podana do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie informacji o jej wydaniu w publicznie dostępnym wykazie na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy w Margoninie: <https://www.bip.margonin.pl/>, poprzez umieszczenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy Margonin, Urzędu Gminy Budzyń oraz w Sołectwie Zbyszewice (Gmina Margonin).

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile, za pośrednictwem Burmistrza Miasta i Gminy Margonin w terminie 14 dni od daty jej doręczenia. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie podlega wykonaniu, wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje jej wykonanie.

Otrzymują (rozdzielnik):

1. Marcin Tomaszewski, Dziewoklucz 62, 64-840 Budzyń
2. Eugeniusz Koczorowski, Os. Zielone 39, 64-840 Budzyń
3. Jakub Pliszka, ul. Legnicka 57W/18, 54-203 Wrocław
4. GRUPA sp. z o.o. „eMeS” Spółka komandytowa, Margońska Wieś 42a, 64-830 Margonin
5. Gmina Margonin, ul. Kościuski 13, 64-830 Margonin
6. Starosta Chodzieski, ul. Wiosny Ludów 1, 64-800 Chodzież
7. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, ul. Koralkowa 30, 01-207 Warszawa
8. a/a